NOI ANTRENORI EMERIŢI

ION ROŞU
(paraşutism)

Născut în 1933, este paraşutist din 1953. Are un număr de 2 332 de lansări cu parașuta de zi, de noapte, pe apă. Deținător a 47 de recorduri naționale, în grup și individual. Dintre acestea 5 constituie și recorduri mondiale.

A antrenat de-a lungul anilor un număr foarte mare de sportivi, dintre care 13 au obținut insigna de maestru al sportului, iar 32 insigna de aur cu diamante a F.A.I.

A participat la cinci ediții ale campionatelor mondiale, clasîndu-se printre fruntași, iar la ediția care a avut loc la Bled-Iugoslavia în 1970 a funcționat ca arbitru internațional.

Antrenor al lotului național, a obținut titlul de maestru emerit al sportului din anul 1966 și este deținător al insignei F.A.I. cu 1, 2 și 3 diamante.

Pentru rezultatele meritorii obținute, revirimentul din ultima vreme al paraşutiştilor noştri datorîndu-i-se în mare măsură, a fost distins cu Meritul sportiv cl. I și propus Federației Aeronautice Internaționale pentru diploma „Paul Tissandier".

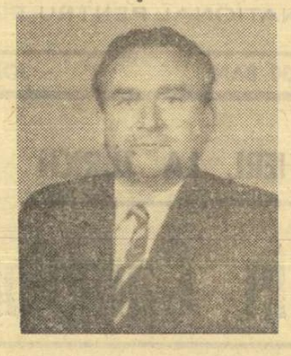

GHEORGHE ZAVATE
(zbor cu motor)

Născut în 1924, este pilot de zbor cu motor din anul 1941. Începînd din anul 1949, lucrează în cadrul aviației sportive, în calitate de instructor de zbor.

Are la activul său peste 11 000 ore de zbor, antrenînd mai mult de 350 de piloți sportivi din care o mare parte sînt la ora actuală piloți de bază în aviația civilă. Zburător multilateral a practicat și planorismul, fiind posesor al insignei internaționale „C" de argint.

De-a lungul activității sale a deținut pe rînd funcțiile de instructor de zbor, șef de punct, șef de pilotaj, iar în prezent este șeful sectorului de zbor cu motor din Federația aeronautică română.

A participat la majoritatea competițiilor regionale și republicane, de zbor cu motor clasîndu-se de două ori pe primul loc. În anul 1969 a participat la raliul Dunării, terminînd printre primii.

Pentru meritele sale a fost distins cu Medalia Muncii și diploma Federației Aeronautice Internaționale „Paul Tissandier", în anul 1968.

GHEORGHE GÎLCĂ
(zbor fără motor)

Născut în 1923, practică planorismul din anul 1941. Din anul 1943 activează fără întrerupere în cadrul aviației sportive, în calitate de instructor de zbor fără motor. În această perioadă a executat peste 3 400 de ore de zbor cu planorul, pregătind peste 300 de piloți sportivi.

În activitatea sa a îndeplinit funcția de instructor de zbor fără motor, iar din 1956 este comandant al Aeroclubului „Moldova" din Iași.

În îndelungata sa activitate a participat la majoritatea concursurilor naționale de planorism, clasîndu-se printre fruntași, iar de două ori cucerind titlul de campion național. A participat și la numeroase concursuri internaționale, obținînd rezultate meritorii.

Este posesor al insignei internaționale „C" de aur, cu un diamant. În decursul activității sale a stabilit mai multe recorduri naționale de planorism.

Pentru meritele sale și pentru activitate rodnică a fost distins cu Medalia Muncii și cu titlul de maestru emerit al sportului.

CICLISM

Asemeni tuturor sportivilor noștri, cicliștii au păşit în anul olimpic cu dorința fermă de a face totul pentru afirmarea lor pe plan internațional. Sub supravegherea tehnicienilor federației, membrii loturilor naționale parcurg cea mai importantă etapă a pregătirii lor, îndrumați fiind de antrenori cu mare experiență.

• Antrenorul **Nicolae Voicu**, ajutat de colegul său **Ştefan Lemindroiu**, desfăşoară o intensă activitate cu rutierii care și-au propus să îndeplinească baremul olimpic. În orele libere, alergătorii **Vasile Teodor, Constantin Grigore, Theodor Puterity, Ion Cosma, Teodor Drăgan, Cristian Camer, Zoltan Elekes, Ilie Valentin, Iosif Biro, Vasile Budea, Viorel Murineanu** și **Vasile Miu** se întîlnesc cu antrenorii lor pentru ședințe de pregătire. Pînă acum — dovadă a seriozității cu care se gîndesc la „pașaportul olimpic" — ei au parcurs peste 1 000 km, au făcut nenumărate antrenamente de pregătire fizică generală. În ultima parte a lunii februarie, cicliștii „olimpici" vor lua startul în primele întreceri. Apoi, în martie (25—29) vor concura la tradiționalele concursuri de la Pleven, iar în aprilie (11—23) se vor prezenta la startul „Turului Marocului".

• După cum se știe, sportul nostru cu pedale a fost reprezentat la marea competiție pe etape, „CURSA PĂCII", încă de la debutul ei. Anul acesta se va desfăşura cea de a 25-a ediție, jubiliară. Pentru a participa, la începutul lunii mai, la cursa BERLIN — PRAGA — VARSOVIA, o serie de rutieri se pregătesc cu sîrg. Sub îndrumarea antrenorilor **Martie Ştefănescu** și **Vasile Chişu**, în aceste zile, cicliștii **Vasile Burlacu, Ştefan Suciu, Cristian Tudoran, Andrei Suciu, Mircea Virgil, Ştefan Szekely, Eugen Imbuzan** și **Nicolae Andronache** (din lot mai fac parte **Vasile Selejan** și **Alexandru Sofronie**, care se pregătesc la club) fac un scurt stagiu de antrenament la munte. În orașul Braşov, alergătorii menționați participă la antrenamente specifice, rulează zeci de kilometri pe șoselele din împrejurimi. După participarea la cîteva curse în țară, cicliști din lotul pentru „Cursa Păcii" se vor prezenta la startul „Turului Algeriei" (21 martie — 2 aprilie).

O. Amza — delegat la C. M. de ciclocros

După delegarea în juriile internaționale ale „Cursei Păcii" și Jocurilor Mediteraneene, Uniunea Ciclistă Internațională vine să confirme aprecierea sa pozitivă la adresa arbitrului român **Octavian Amza**, solicitîndu-l în juriul campionatului mondial de ciclocros ce se dispută la 27 februarie, la Praga.

Plenara comitetului federal

La 30 ianuarie, membrii Comitetului federației de ciclism se vor reuni în ședința anuală. Vor fi discutate problemele ridicate de activitatea competițională din 1971, precum și obiectivele sezonului 1972. Credem că ar fi necesar ca, în această ședință, Comitetul federal să dezbată (și să ia măsurile necesare în cazul cînd socoteşte utilă propunerea) posibilitatea angrenării foștilor sportivi (**Gabriel Moiceanu, Nicolae Ciumeti, Aurel Şelaru, Gh. Calcişcă, Gh. Şerban-Rădulescu** ș. a.) în comisiile sale lucrative. Aportul acestor rutieri, care au abandonat recent sau mai de mult activitatea competițională, ar determina cu siguranță o evidentă îmbunătățirea a muncii în diferite sectoare.

Marin Niculescu — primul maestru emerit al ciclismului

La finele anului trecut, **Marin Niculescu** a fost distins — alături de alte glorii ale sportului românesc — cu înaltul titlu de maestru emerit al sportului. Este primul rutier român care primește această distincție.

Marin Niculescu are 48 de ani și este, actualmente, antrenor al clubului sportiv Olimpia București. În activitatea sa de rutier a repurtat numeroase succese, atît în competițiile interne cît și în cele internaționale. Între anii 1939 și 1955 el a fost liderul necontestat al curselor pe etape din România **(a cîștigat de trei ori „Cursa Scînteii", a ocupat locul I în „Turul României" din 1951, a cucerit 30 de titluri de campion la șosea și pistă și a fost distins cu „Premiul Național al Sportului" în 1949)** și unul dintre protagoniștii întrecerilor internaționale **(locul I la Jocurile Balcanice și ale Europei Centrale din 1949, locul II în „Turul Poloniei" din 1949, învingător într-o serie de etape ale „Cursei Păcii", „Turului Egiptului", „Turului Poloniei" etc.)**. Fără îndoială, Marin Niculescu este unul dintre marii sportivi ai României, un rutier care a contribuit substanțial la creșterea prestigiului sportului nostru cu pedale.

Rubrică redactată de Hristache NAUM

PRINTRE ROŢI ŞI PEDALE

lupte

ECHIPA DINAMO HOTĂRÎTĂ SĂ-ŞI ONOREZE LOCUL FRUNTAŞ DE LA „LIBERE"

Revelația campionatului diviziei A la lupte libere în ediția 1971 a fost echipa Dinamo București, care în final a ocupat un valoros loc secund. A fost pentru prima oară cînd la „libere" luptătorii dinamoviști s-au situat în fruntea clasamentului (la edițiile precedente ale competiției n-au reușit să obțină o asemenea performanță, clasîndu-se în 1970 pe locul V, în 1969 locul VI).

Stînd de vorbă cu antrenorul **Alexandru Radu**, care instruiește de cinci ani echipa Dinamo la acest stil, am aflat că băieții săi au reluat antrenamentele de o săptămînă și sînt hotărîți ca în noul campionat să-și onoreze locul fruntaș cucerit, să aibă o comportare din nou bună. Evident, realizarea acestui obiectiv solicită, atît din partea antrenorului, cît și de la sportivi, eforturi mari, întrucît menținerea locului fruntaș în ierarhia echipelor de lupte libere înseamnă depășirea în confruntare directă a redutabilului outsider, Steagul roșu Brașov, care ani de-a rîndul s-a clasat după Steaua, multiplă campioană a țării.

„Avem posibilități, ne spunea conducătorul tehnic al formației dinamoviste, **să ne menținem pe acest loc fruntaș, deși avem o echipă tînără".**

În formația care a început nu de mult pregătirile au apărut cîteva elemente noi, tineri, de vîrsta juniorat, crescuți de **Al. Radu**. Astfel, în lotul de 15, cu care Dinamo va aborda noul campionat, care începe luna viitoare, pe lîngă talentatul junior **Gh. Eremia** — deși are numai 17 ani, el s-a menținut ca titular al categoriei 57 kg în tot campionatul trecut — au mai fost promovați încă trei juniori. Acum, Dinamo va avea la unele categorii numai tineri, ca de pildă la 48 kg **N. Mihai** și **I. Nae** (ambii juniori), la 52 kg — **N. Eremia** (fratele lui Gh. Eremia — care are doar 15 ani), la 74 kg — **A. Moise** (se pare că aceasta va fi o categorie deficitară și în noul campionat, întrucît alt concurent nu există la ora actuală) și 68 kg — **V. Vinău**. Pe lîngă aceștia, echipa dispune de o serie de sportivi cu un potențial tehnic valoros, cum sînt **Gh. Eremia** (cat. 52 kg), **Fl. Moț** (57 sau 62 kg), **V. Tiganaș** (82 kg), **Șt. Morcoț** (100 kg) și **L. Simon** (+ 100 kg).

Programul de antrenament întocmit de **Al. Radu** a început cu 3—4 ședințe săptămînale și se va mări treptat, ca durată și intensitate, pînă va ajunge la pregătiri zilnice. Acum, o parte dintre sportivi își fac pregătirea fizică, folosind în același scop jocurile dinamice (baschet, handbal, fotbal de sală), alergări în aer liber, gimnastică și haltere. Unii dintre ei, însă, au început de pe acum și pregătirea specifică, la saltea. Fiecare luptător dispune de un plan al său de antrenamente întocmit de antrenor pe baza deficientelor semnalate în ediția trecută și fiecare are, în plus, ca obiectiv însușirea corectă a cît mai multor procedee tehnice, printre care și cele care au constituit punctul nevralgic al echipei pînă acum, atacul la picioare, întrările la coapsă s.a.

Din programul de pregătire lipsește însă un element foarte important pentru o formație divizionară — mai ales una care are debutanți — și anume susținerea unor partide amicale de verificare, atît acasă, cît și în deplasare.

T. RABŞAN

Antrenorul Al. Radu demonstrează, la un antrenament, tinerilor dinamoviști, procedeele de atac

Foto : M. FELIX

BIATLON

ÎMBUNĂTĂŢIREA TRAGERILOR

(Urmare din pag. 1)

fetei. Singura problemă ne-a fost creată de modificarea stării zăpezii în primul schimb, cînd nu am mai putut schimba ceara de pe schiurile lui Veștea, ceea ce i-a solicitat acestuia eforturi suplimentare la alergare și i-a creat o stare de oboseală la trageri. Așa se și explică cele trei penalizări.

— În general, însă, de-a lungul acestui sezon am remarcat că biatloniștii români nu au avut o comportare constant bună la trageri. Este evident că ei au progresat la fond, dar penalizările datorate ratărilor le-au anulat, în mare măsură, străduințele depuse în timpul alergărilor. Considerați justă această observație? Și dacă da, ce ați preconizat pentru ca tragerea să redevină punctul forte al echipei?

— Este drept, am rămas puțin în urmă cu pregătirea în poligon. Aceasta, în primul rînd, pentru că la Piatra Arsă timpul a fost complet nefavorabil și nu ne-a permis îndeplinirea programului, care prevedea tocmai îmbunătățirea preciziei la trageri. Apoi, am participat la competiții, unde nu am mai avut timp pentru antrenamente specifice. Tocmai din aceste motive, în perioada pe care o vom petrece la Poiana Brașov, pînă la plecarea la Sapporo, vom insista asupra tragerilor, în sensul îmbunătățirii calității lor și micșorării timpului de staționare în poligon. Ținînd seama de experiența celor mai buni (Carabela, Vilmoș, Țeposu, Fontana) și de bunele rezultate obținute în anii trecuți, sînt convins că în acest scurt răgaz vom realiza finisarea necesară, pentru că, de fapt, doar de așa ceva este vorba.

volei

Ne vorbește maestra emerită a sportului Natalia Todorovschi

„PERFORMANȚA NU POATE FI REALIZATĂ FĂRĂ PASIUNE, DĂRUIRE, SACRIFICII..."

O întîlnire cu maestra emerită a sportului Natalia Todorovschi creează întotdeauna prilejul unor interesante discuții. Tema este, bineînțeles, voleiul, căruia ex-rapidista i-a consacrat mai mult de două decenii din viața sa. Vorbește și acum despre acest sport cu aceeași patimă cu care l-a slujit ani în șir în clubul său și în reprezentativa țării. De vreo trei ani nu mai îmbracă obișnuitul tricou vișiniu, dar flacăra nestinsei pasiuni o face nelipsită la marile întîlniri ale campionatului feminin sau la cele internaționale. Motiv pentru care opiniile sale ni se par la fel de autorizate ca și ale specialiștilor.

— Ce impresie vă face voleiul feminin actual în comparație cu cel din perioada dv. de glorie?

— De atunci multe s-au schimbat. Jocul în sine a evoluat, mentalitățile sînt altele și, drept consecință, rezultatele noastre pe plan internațional au suferit modificări...

— Credeți că actuala generație de jucătoare este inferioară valoric celei în care ați activat?

— Rezultatele ar pleda pentru o asemenea apreciere, însă părerea mea este că generației prezente nu-i lipsește nimic din ceea ce ar putea aduce voleiului nostru feminin poziții de prestigiu în ierarhia mondială, cel puțin la nivelul performanțelor înregistrate cu ani în urmă de noi. Ba mai mult, n-aș putea spune că lipsesc elementele capabile de mare randament fizic sau că nu ar fi condiții acceptabile de antrenament. Dimpotrivă, sfera de selecție este mult mai vastă, metodele de antrenament, firește, perfecționate

— Și totuși...

— Spuneam că fetelor noastre nu le lipsește nimic din ceea ce le-ar facilita obținerea performanțelor. Însă, trebuie să specific: nimic din ceea ce nu depinde în principal de ele, de voința, de pasiunea, de dorința lor de afirmare. Fiindcă, sub acest aspect, lucrurile s-au modificat în rău. Observ cu dezolare că tot ceea ce ne anima pe noi cîndva — dăruire în pregătire, dragoste pentru acest sport, putere de sacrificiu — a căpătat cu totul altă semnificație. Peste toate și-au pus din ce în ce mai vădit amprenta nepăsarea, interesul, lipsa de orgoliu. Și, atunci cînd pe plan pur sportiv nu urmărești nici un țel, cînd pregătirea devine o obligație nesuferită, nu se pot culege niciodată roade bogate. Mi-amintesc cu cîtă ambiție ne dedicam noi pregătirii pentru mondialele din 1956, cînd toată lumea spunea că nu vom fi în stare să facem mare lucru! Căutam chiar să ascundem că sîntem obosite sau chiar bolnave, pentru ca să nu pierdem nici o oră de pregătire. Și am obținut mai mult decît s-au așteptat cei mai optimiști suporteri: medaliile de argint, cea mai bună performanță a voleiului feminin românesc. Și, după cum știți, un singur set ne-a privat de titlul suprem. Nu spun asta ca să ridic în slăvi un rezultat la care am fost părtașă, ci pentru că știu ce a stat la baza obținerii lui.

— Poate că și antrenorii noștri poartă vina acestor mutații de optică în privința pregătirii...

— Într-adevăr, atunci antrenorii noștri, Gh. Constantinescu și dr. Miron Georgescu erau foarte exigenți, dar n-au bătut niciodată la niște porți ferecate. Pe cînd astăzi comoditatea jucătoarelor noastre, preocupările pentru chestiuni adiacente pregătirii, indiferența față de cariera lor sportivă sînt elemente care, după părerea mea, împiedică atingerea unor performanțe la cota posibilităților mult îmbunătățite de care dispun. Este adevărat că antrenorii ar putea face mai mult, însă problema se pune într-un sens mult mai larg: acela al schimbării unor mentalități, al educării în spiritul necesității muncii, al dragostei profunde pentru acest sport, al patriotismului, dacă vreți. Conștiința valorii cîștigată prin multă sudoare și dorința fermă de a obține ceea ce îți propui sînt, după mine, principalele garanții ale succesului.

Aurelian BREBEANU

gimnastică

VACANȚA ÎNSEAMNĂ MUNCĂ

(Urmare din pag. 1)

atît de reconfortantă a muntelui. Firește, nu e vorba numai de o vacanță, ci și de un început de pregătire. Sîntem doar în anul olimpic și nu mai avem voie să irosim nici o singură oră".

Ne-am aflat și noi, pentru puțin timp, în mijlocul celor două loturi și ne-am convins pe deplin de atmosfera de bună dispoziție, de spiritul de lucru și de dorința de activitate și efort susținut ce-i animă pe toți, sportivi și antrenori. Pentru astăzi — impresii culese în tabăra băieților.

S-a încheiat un nou antrenament. Antrenorii Nicolae Vieru, Costache Gheorghiu și Iosif Hidi analizează activitatea desfășurată de lotul celor opt gimnaști

I-am găsit, în sala de antrenament, pe mulți dintre cei care, în finalul sezonului competițional internațional trecut, ne-au adus satisfacția remarcabilului succes de la Saarbrücken, în meciul cu echipele Elveției și R.F.G.: **Petre Mihaiuc, Vasile Coșariu, Dan Grecu, Gheorghe Păunescu, Mircea Gheorghiu, ca și Nicolae Achim, Constantin Petrescu, Radu Branea.**

Prof. **Iosif Hidi** supraveghează grupul de lucru de la inele: Mihaiuc, Păunescu, Grecu; în „balconul" sălii Coșariu, Branea și Petrescu au organizat un concurs ad-hoc de rezistență la cal cu mîini, sub conducerea prof. **Costache Gheorghiu**, iar Achim și Gheorghiu lucrează cu aparate ajutătoare pentru dezvoltarea muschilor abdominali. Secretarul general al federației, prof. Nicolae Vieru, care răspunde de cîtva timp de pregătirea tehnică a lotului masculin, se deplasează cînd la un grup, cînd la altul, dînd indicații, corectînd, impunînd anumite mișcări sau repetări. Programul de lucru este cronometrat „la minut", nu este îngăduită nici un fel de abatere.

Îi rugăm pe Nicolae Vieru să ne furnizeze explicații mai ample asupra modului cum se desfășoară această etapă de pregătire.

„Deoarece este vorba de reluarea propriu-zisă a antrenamentelor — ne spune interlocutorul — **firește că am pus accentul mai întîi pe pregătirea fizică, urmărind acumularea de forță, viteză și mobilitate, ce vor fi atît de necesare pentru efortul deosebit care va urma în etapele următoare. Dar, după cum vedeți, nu este neglijat nici contactul cu aparatele. Dimpotrivă. În sală am lucrat la început cîte două ore zilnic, iar acum am ajuns la 3 ore. Executăm exerciții de acrobatică, de mobilitate: se lucrează migălos la readaptarea palmelor la efort, la refacerea agilității pierdute în perioada de inactivitate. Fiecare antrenament se încheie cu o scurtă discuție asupra celor realizate, se stabilesc obiectivele următoarei ședințe de pregătire, atît pentru întregul lot, cît și pentru fiecare gimnast în parte".**

Prof. **Gh. Condovici** (căruia îi revine coordonarea pregătirilor la sol și sărituri), pe care l-am întîlnit la hotel (cu mîna stîngă imobilizată; se mai întîmplă ca asistența acordată de antrenorii gimnaștilor la antrenamente să se încheie cu rezultate... neconstate), ne spunea, ca de altfel și ceilalți profesori-antrenori, că este impresionat de conștiinciozitatea cu care toți cei opt gimnaști participă atît la antrenamentele de sală, care-i solicită mult pe sportivi, cît și la cele în aer liber, de pregătire fizică. Firește, o plimbare pe schi, o „mîiuță" de fotbal, o alergare pe zăpadă sau o excursie pe Clăbucet sînt mai plăcute decît ridicarea halterelor, a sacilor cu greutate sau a exercițiilor cu helcometrul. Dar, conștienți de dificultățile acestui an competițional, gimnaștii execută cu multă conștiinciozitate întregul program de pregătire. Le-au fost explicate, în cîteva ședințe, noile modificări ale regulamentului de desfășurare a marilor competiții, intrate în vigoare la 1 ianuarie 1972, precum și obiectivele echipei naționale în acest an olimpic, și fiecare gimnast a fost determinat să-și analizeze, în spiritul celei mai înalte exigențe, randamentul dat anul trecut și posibilitățile de a obține rezultate mai bune în viitorul sezon competițional.

Deși proaspăt căsătorit, campionul absolut al țării pe anul trecut, Petre Mihaiuc, este prezent alături de colegii săi la programul de pregătire, dornic parcă mai mult ca oricînd să obțină rezultate bune. **„Acum ori niciodată** — se destăinuie cel mai bun gimnast al țării. **Avem, cred, cea mai bună echipă de gimnastică pe care am putut-o alinia vreodată și trebuie să obținem un rezultat bun la München. Fără falsă modestie, stă în puterile noastre să îndeplinim obiectivul propus — locul șase pe echipe".** (În ce-l privește pe Petrică — intervine soția sa — am convingerea că va intra în finala de la inele. După aceea, să mai vedem...) **„Da, dar să am posibilitatea să lucrez la inele de bună calitate, cît mai apropiate de cele pe care vom concura la J.O."** — completează campionul nostru.

„Încet, încet, s-a încheiat încă o zi de vacanță activă, de muncă entuziastă pentru îndeplinirea obiectivelor anului 1972. Gimnaștii noștri își dău prea bine seama că, pentru atingerea scopului propus, trebuie să lucreze foarte mult în acest an și, încă din primele lui zile, au pornit cu eforturi susținute la desăvîrșirea măiestriei sportive.

„EXPERIMENTUL SĂCELE"

(Urmare din pag. 1)

prin concursuri și competiții, adică în cadrul pregătirii practice. Organizate fie pe grupe, fie pe orașe sau județe, echipele iau parte la întreceri care sînt inaugurate chiar din prima zi de tabără și se încheie, într-o atmosferă festivă adecvată, înainte de plecare. Sistem turneu la jocurile pe echipe și eliminatoriu în cele individuale, aceste întreceri și competiții din tabără, care beneficiază de un club și de terenuri corespunzătoare, scot de obicei în relief calitățile sportive ale multor elevi-președinți de asociații sportive școlare, fapt care atestă că alegerea lor în această calitate a ținut seama nu numai de virtuți legate de poziția față de învățătură, de personalitatea lor, ci și de calități sportive. În același timp, o serie de alți elevi cursanți, mai puțin experimentați într-o disciplină sportivă sau alta, au prilejul de a se specializa. Nu sînt puține cazurile cînd absolvenți ai cursurilor au ajuns în selecționatele școlilor respective. Și tot în tabără la Săcele inițiatorii au organizat în paralel cursuri de arbitri. Un fel de cursuri-fulger, extrem de necesare, întrucît aduc rezolvări imediate, acoperă nevoile unor întreceri cu zeci de echipe, cu sute de participanți. Și de cele mai multe ori asemenea elevi-arbitri dovedesc merite deosebite și în această postură.

Programul de activități practice este completat cu lecții speciale de schi, în mod obligatoriu. În ultimii ani, cu deosebire în această iarnă, pîrtiile din împrejurimile localității Săcele au fost văduvite de mantia de zăpadă. Totuși, organizatorii taberei n-au renunțat la aceste cursuri și cu sprijinul Biroului de turism pentru tineret, filiala Brașov, ei au transportat pe cursanți la Poiana Brașov, în mai multe serii, acolo unde zăpada cade în mod obișnuit din abundență și stăruie mai mult. Deci și de data aceasta lecțiile de schi s-au putut desfășura în condiții normale.

În fine, demonstrații și vizite ale unor sportivi fruntași, microgale de filme etc. completează de fiecare dată viața de tabără.

Pentru acest an, în lumina ultimelor documente de partid, **„experimentul Săcele" a fost îmbogățit cu un centru de informare politică**, în care elevii au avut la îndemînă un vast material pentru lectură, planșe și schițe privind dezvoltarea economiei naționale în anii actualului Cincinal și în general dinamica dezvoltării României socialiste. Pe linia aceleiași preocupări s-a înscris și organizarea unor lecții de învățare de cîntece patriotice, inițiativă primită cu căldură de toți participanții. Practic vorbind, fiecare dintre cei prezenți la Săcele au învățat cîte patru asemenea cîntece.

★

Ce ar mai trebui spus? Că o dată reîntorși în școlile lor, președinții de asociații sportive pot și trebuie să transpună în viața colectivelor pe care le dirijează tot ceea ce au învățat la Săcele. Numai în acest fel exercițiul fizic și sportul vor putea pătrunde tot mai adînc în preocupările elevilor, începînd cu practicarea zilnică a unor exerciții de gimnastică și pînă la concursuri și competiții pe clase și pe școală, cu caracter permanent. Numai astfel calendarul sportiv al școlii poate deveni un instrument de lucru și nu un document scriptic formal. Vom căuta să ne convingem personal de felul cum „experimentul Săcele" este transpus în viață, efectuînd cît de curînd vizite în școlile profesionale și în licee. Deci, pe curînd!

Clasamentele diviziei naționale de juniori (masculin)

SERIA I

1. Șc. sp. Buzău	10	10	0 30: 1 20
2. Șc. sp. P. Neamț	10	8	2 24: 9 18
3. Șc. sp. Bacău	10	4	6 18:19 14
4. Lic. Militar C. Lung	10	4	6 17:21 14
5. Lic. M.E. Botoșani	10	2	8 7:23 12
6. Lic. Fălticeni	10	2	8 7:28 12

SERIA A II-A

1. Viitorul Buc.	10	10	0 30: 3 20
2. Șc. sp. Ploiești	10	8	2 27:10 18
3. Șc. sp. Rm. Sărat	10	6	4 19:17 16
4. C.S.M. Iași	10	3	7 14:23 13
5. Petrolul Ploiești	10	3	7 14:23 13
6. Rulmentul Bîrlad			eliminată

SERIA A III-A

1. Șc. sp. 1 Buc.	10	10	0 30: 5 20
2. Șc. sp. 2 Buc.	10	8	2 27:10 18
3. Șc. sp. 3 Buc.	10	6	4 22:12 16
4. Lic. M. Basarab	10	4	6 14:24 14
5. Lic. 1 Tulcea	10	1	9 8:27 11
6. Gr. Șc. „23 August"	10	1	9 5:28 11

SERIA A IV-A

1. Rapid	10	10	0 30: 5 20
2. Șc. sp. Constanța	10	8	2 24:10 18
3. Dinamo	10	6	4 21:17 16
4. Lic. Găești	10	3	7 16:27 13
5. Voința Giurgiu	10	2	8 10:27 12
6. Lic. Videle	10	1	9 12:27 10

SERIA A V-A

1. Șc. sp. Craiova	10	9	1 27:11 19
2. Lic. „Frații Buzești" Cv.	10	7	3 25:16 17
3. Șc. sp. Sibiu	10	6	4 23:17 16
4. Lic. 2 Rm. Vîlcea	10	5	5 22:18 15
5. Lic. D. Golescu C. Lung	10	3	7 15:24 13
6. Șc. sp. Făgăraș	10	0	10 4:30 10

SERIA A VI-A

1. Șc. sp. Caransebeș	10	10	0 20: 9 20
2. Lic. Buziaș	10	6	4 22:19 16
3. C.F.R. Timișoara	10	5	5 24:19 15
4. Lic. Oțelul Roșu	10	5	5 21:24 15
5. Șc. sp. Tr. Severin	10	4	6 21:22 14
6. Voința Arad	10	0	10 5:30 10

SERIA A VII-A

1. Șc. sp. Brașov	10	10	0 30: 3 20
2. Șc. sp. Tg. Mureș	10	7	3 22:10 17
3. Lic. Gherla	10	7	3 23:11 17
4. Brașovia	10	3	7 14:22 13
5. Lic. Blaj	10	3	7 10:23 13
6. Lic. Tîrnăveni	10	0	10 1:30 10

SERIA A VIII-A

1. Șc. sp. Oradea	10	10	0 30: 5 20
2. Lic. Dej	10	7	3 24:14 17
3. Olimpia S. Mare	10	5	5 17:19 15
4. Lic. N. Bălcescu Cluj	10	4	6 20:22 14
5. Șc. sp. Cluj	10	2	8 10:26 12
6. Explorări B. Mare	10	2	8 9:24 12

ŞTIRI

● **Returul campionatului masculin (diviziа A) se va desfășura sub formă de turnee. Primul dintre ele este programat la Brașov, între 17 și 20 februarie. Celelalte două vor avea loc în luna martie, la Galați (2—4) și București (11—14).**

● **În ziua de 28 ianuarie va avea loc ședința de analiză a activității lotului național feminin pe anul 1971.**

● **Federația vest-germană de volei a confirmat participarea echipei R.F.G. la turneul internațional al României, programat între 27 aprilie și 9 mai, invitînd totodată reprezentativa țării noastre la un turneu de pregătire în R.F. a Germaniei.**

● **Clubul Ile-de-France și-a exprimat intenția de a organiza la Paris un turneu amical preolimpic, la care să participe mai multe echipe naționale calificate pentru Olimpiada de la München, precum și alte cîteva reprezentative puternice care nu au obținut deocamdată calificarea.**

● **Pentru prima oară în istoria sa, premiul francez „Fair Play Patrick Ricard" a fost acordat unui voleibalist: Claude Evrard.**

hochei

ZIUA DERBYURILOR

(Urmare din pag. 1)

campionatul, de fapt cea mai importantă parte a lui, s-a desfășurat în anonimat. Numai că, cei ce au lipsit luni și marți de pe patinoar au... calculat greșit. Partidele de pînă acum au fost destul de interesante, abundente în faze spectaculoase, în momente de mare tensiune, chiar dacă uneori scorul lua proporții în avantajul uneia dintre combatante.

Lesne de bănuit, deci, că azi, cînd sînt programate jocurile derby, printre care și tradiționala confruntare de vîrf a hocheiului nostru: Steaua — Dinamo București, avem toate motivele să așteptăm un cuplaj de certă calitate. Steaua a manifestat în primele două jocuri un evident salt pe toate planurile, este drept mai puțin vizibil în direcția angajamentului fizic, iar Dinamo, cu toate scăderile arătate la reluarea întrecerii (poate că nici n-a vrut să-și arate forța reală...) a știut întotdeauna să se mobilizeze la partidele cu Steaua. În perspectivă, așadar, un spectacol sportiv ce merită a fi văzut.

La tot ce s-a spus, există, însă, două amendamente: a) hocheiștii celor patru echipe să înțeleagă că jocul în forță, bărbătesc, nu înseamnă brutalitate și lovirea adversarului și b) o parte dintre jucătorii fruntași să abandoneze aerul de plictiseală, de blazare pe care-l manifestă în ultimul timp (Ioniță, Fl. Sgîncă, spre exemplu). Altfel vom goni și pe puținii spectatori rămași fideli hocheiului!